TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2014. gada 16. janvārī*

Prejudiciāls nolēmums — Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Tiesības uzturēties dalībvalsts teritorijā trešās valsts pilsonim, kas ir personas, kurai ir tiesības šajā dalībvalstī uzturēties, tiešs pēcnācējs — "Apgādībā" esošas personas jēdziens

Lieta C-423/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 12. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 17. septembrī, tiesvedībā

Flora May Reyes

pret

Migrationsverket .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas veic ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un A. Prehala [*A. Prechal*] (referente),

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 4. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *F. M. Reyes* vārdā – *S. Hansson*, *advokat*, un *T. Fraenkel*,

— Zviedrijas valdības vārdā – *A. Falk* un *H. Karlsson*, pārstāves,

— Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *C. Wissels*, pārstāves,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *J. Beeko*, pārstāve, kurai palīdz *G. Facenna*, *barrister*,

* Tiesvedības valoda – zviedru.

— Eiropas Komisijas vārdā – *C. Tufvesson* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2013. gada 6. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 2. panta 2. punkta c) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp., un labojumi OV 2004, L 229, 35. lpp., un OV 2005, L 197, 34. lpp.).

2 Šis lūgums radās tiesvedībā starp *F. M. Reyes* kundzi, Filipīnu pilsoni, un *Migrationsverket* (Migrācijas lietu pārvalde) saistībā ar pirmās minētās pieteikumu uzturēšanās atļaujas Zviedrijā saņemšanai.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2004/38 preambulas 5. apsvērumā ir teikts:

“Savienības pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā būtu jāpiešķir arī viņu ģimenes locekļiem neatkarīgi no to valstiskās piederības, ja šīs tiesības īsteno, ievērojot objektīvus brīvības un cieņas nosacījumus. [..]”

4 Saskaņā ar šās direktīvas preambulas 28. apsvērumu:

“Lai novērstu tiesību ļaunprātīgu izmantošanu vai krāpšanu [..], dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt vajadzīgos pasākumus.”

5 Minētās direktīvas 2. pantā ar nosaukumu “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā direktīvā:

1) “Savienības pilsonis” ir ikviena persona, kurai ir kādas dalībvalsts valstiskā piederība;

2) “Ģimenes loceklis” ir:

[..]

c) Savienības pilsoņa, kā arī viņa laulātā vai b) apakšpunktā definētā partnera tiešie pēcnācēji vecumā līdz 21 gadam, kuri ir tā apgādībā [..]”

6 Šīs direktīvas 7. pantā ar nosaukumu “Tiesības uzturēties ilgāk nekā trīs mēnešus” ir paredzēts:

“1. Visiem Savienības pilsoņiem ir tiesības uzturēties citas dalībvalsts teritorijā ilgāk nekā trīs mēnešus, ja:

[..]

b) viņu līdzekļi ir pietiekami viņiem pašiem un viņu ģimenes locekļiem, lai nekļūtu par uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmas slogu uzturēšanās laikā, un viņiem ir visaptverošs veselības apdrošināšanas segums uzņēmējā dalībvalstī [..].

[..]

2. Uzturēšanās tiesības, kas noteiktas [1.] punktā, tiek attiecinātas arī uz ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, bet pavada Savienības pilsoni uzņēmējā dalībvalstī vai ieceļo kopā ar viņu, ja šis Savienības pilsonis atbilst 1. punkta [b) apakšpunktā] minētajiem nosacījumiem.

[..]"

7 Atbilstoši Direktīvas 2004/38 23. pantam ar nosaukumu "Blakustiesības":

"Neatkarīgi no valstiskās piederības Savienības pilsoņa ģimenes locekļiem, kam ir tiesības uzturēties vai pastāvīgi uzturēties kādā dalībvalstī, ir tiesības uz nodarbinātību vai pašnodarbinātību attiecīgajā valstī."

Zviedrijas tiesības

8 Likumā (2005:716) par ārvalstniekiem (*utlänningslagen* (2005:716)) un Noteikumos (2006:97) par ārvalstniekiem (*utlänningsförordningen* (2006:97)) veikto grozījumu, kas stājās spēkā 2006. gada 30. aprīlī, mērķis bija Zviedrijas tiesībās transponēt Direktīvu 2004/38. Šādi pieņemtās valsts tiesību normas būtībā atbilst direktīvas noteikumiem.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9 *F. M. Reyes*, kura dzimusi 1987. gadā un ir Filipīnu pilsone, triju gadu vecumā kopā ar divām māsām tika uzticētas vecmāmiņai no mātes puses; viņas māte bija spiesta pārcelties uz Vāciju, lai tur strādātu un uzturētu savu Filipīnās dzīvojošo ģimeni. *F. M. Reyes* māte ieguva Vācijas pilsonību.

10 Visu *F. M. Reyes* bērnības un pusaudzes gadu laiku par viņu rūpējās vecmāmiņa no mātes puses. Pirms ierašanās Zviedrijā *F. M. Reyes* četrus gadus dzīvoja Manilā (Filipīnas) ar savu vecāko māsu, kas tostarp ir mirusi. Laikā no 17 līdz 23 gadu vecumam viņa studēja divus gadus ģimnāzijā un četrus gadus augstākajā mācību iestādē. Pēc studiju un prakses beigām viņa ieguva medicīnas aprūpes palīdzes kvalifikāciju. Pēc eksāmenu nokārtošanas viņa palīdzēja savai māsai aprūpēt viņas bērnus. *F. M. Reyes* māte visu laiku uzturēja ciešu kontaktu ar savu ģimeni Filipīnās, ik mēnesi tai sūtot naudu ikdienas izdevumus segšanai un studijām, kā arī ik gadus ģimeni apmeklējot. *F. M. Reyes* nekad nav strādājusi algotu darbu, ne arī saņēmusi palīdzību no sociālajiem dienestiem Filipīnās

11 2009. gada decembrī *F. M. Reyes* māte pārcēlās uz Zviedriju, lai tur kopā ar Norvēģijas pilsoni, kurš dzīvo šajā dalībvalstī, dzīvotu faktiskā laulībā. Viņa ar šo Norvēģijas pilsoni apprecējās 2011. gadā. Kopš 2009. gada pēdējais minētais, kam ir līdzekļi un tiesības uz pensiju, regulāri sūtīja naudu *F. M. Reyes* un savas sievas ģimenei, kas dzīvo Filipīnās. Kopš *F. M. Reyes* mātes ierašanās Zviedrijā otrā minētā nestrādā un iztiek no sava vīra pensijas.

12 2011. gada 13. martā *F. M. Reyes* ieradās Šengenas teritorijā. Viņa pieprasīja uzturēšanās atļauju Zviedrijā 2011. gada 29. martā kā savas mātes un viņas dzīvesdrauga norvēģa ģimenes locekle, norādot, ka viņa ir abu pirmo minēto apgādībā.

13 *Migrationsverket* noraidīja *F. M. Reyes* pieprasījumu 2011. gada 11. maijā, pamatojot, ka viņa neesot pierādījusi, ka naudas summas, kuras neapstrīdami tai sūtīja māte un viņas dzīvesdraugs, bija domātas, lai nodrošinātu viņas ar dzīvošanu un iztiku saistītās būtiskās vajadzības, kā arī piekļuvi veselības

aprūpes sistēmai Filipīnās. Tāpat viņa arī neesot pierādījusi, kādā veidā viņas izcelsmes valsts sociālā nodrošinājuma un aprūpes sistēma varētu līdzēt personām tādā situācijā kā viņas. Savukārt tika uzskatīts, ka viņa ir ieguvusi diplomu savā izcelsmes valstī un tur arī bijusi praksē. Turklāt bērnībā un pusaudža gados prasītāja pamatlietā ir bijusi savas vecmāmiņas no mātes puses apgādībā. Tādēļ *Migrationsverket* uzskatīja, ka viņa nav pierādījusi, ka ir atradusies savu Zviedrijā esošo ģimenes locekļu apgādībā.

14 *F. M. Reyes* par nelabvēlīgo *Migrationsverket* lēmumu cēla prasību *Förvaltningsrätten i Göteborg – Migrationsdomstolen* (Gēteborgas Pirmās instances tiesa pilsonības un ārvalstnieku lietās), kura prasību noraidīja. Šī tiesa neapstrīdēja, ka prasītāja pamatlietā bija guvusi materiālu atbalstu no mātes un patēva. Katrā ziņā viņas sociālā situācija netika novērtēta kā tāda, ka savā izcelsmes valstī viņa pati nav spējīga nodrošināt savas būtiskākās vajadzības bez mātes un patēva materiālā atbalsta. Savā vērtējumā šī tiesa konstatēja, ka *F. M. Reyes* ir jauna, ir studējusi un uzaugusi Manilā, ir ieguvusi augstāko izglītību un Filipīnās dzīvo viņas ģimene. Tas vien, ka viņas māte un patēvs bija uzņēmušies *F. M. Reyes* materiāli atbalstīt, šai tiesai nelikās par pierādījumu, ka pastāv materiālās atkarības attiecības, kas būtu pamats viņai piešķirt uzturēšanās atļauju Zviedrijā.

15 *F. M. Reyes* vērsās *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* (Stokholmas migrācijas lietu apelācijas tiesa), lūdzot atcelt *Förvaltningsrätten i Göteborg – Migrationsdomstolen* nolēmumu. Viņa uzskata, ka, lai gan ir studējusi, darbu Filipīnās, kur bezdarbs ir pastāvīgs, nav atradusi. Viņa norāda, ka māte un patēvs šādas apjomīgas naudas summas tik regulāri nesūtītu, ja tās vēl aizvien nebūtu vajadzīgs ģimenes izdzīvošanai viņas izcelsmes valstī.

16 Iesniedzējtiesa secina, ka pamatlietas dalībniekiem ir dažāds viedoklis par Direktīvas 2004/38 2. panta 2 punkta c) apakšpunktā atrodamo jēdzienu "apgādībā". Šajā ziņā, atsaukdamās uz 1987. gada 18. jūnija spriedumu lietā 316/85 *Lebon* (*Recueil*, 2811. lpp.) un 2007. gada 9. janvāra spriedumu lietā C-1/05 *Jia* (Krājums, I-1. lpp.), tā jautā, vai, izvērtējot personas spējas sevi materiāli nodrošināt, ir pieļaujams ņemt vērā to, ka šai personai ir iespēja to darīt, strādājot algotu darbu.

17 Turklāt iesniedzējtiesa šaubās par nozīmi, kāda attiecībā uz jēdziena "apgādībā esošs ģimenes loceklis" minētās direktīvas izpratnē kvalificēšanu varētu būt *F. M. Reyes* nodomam strādāt uzņemošajā dalībvalstī. Šīs tiesas skatījumā algota darba uzsākšanas rezultātā zustu uzturēšanās tiesības iepriekš minētā iemesla dēļ, jo ar brīdi, kad tiktu saņemts atalgojums par darbu, pārstātu pastāvēt materiālā atkarība.

18 Šādos apstākļos *Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas [2004/38] 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka zināmos apstākļos – lai [21] gadu vecu vai vecāku tiešo pēcnācēju varētu uzskatīt par apgādībā esošu un tādējādi tādu, uz kuru attiecas šajā tiesību normā atrodamā jēdziena "ģimenes loceklis" definīcija, – dalībvalsts var pieprasīt viņam iesniegt pierādījumus par neveiksmīgiem mēģinājumiem atrast darbu vai no savas izcelsmes valsts iestādēm saņemt iztikas pabalstu un/vai mēģinājumiem citiem līdzekļiem nodrošināt iztiku?

2) Kāda nozīme Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunktā atrodamā nosacījuma "apgādībā" interpretācijā ir tam, ka ģimenes loceklis, kurš tādu personisku apstākļu dēļ kā vecums, profesionālā kvalifikācija un veselības stāvoklis ir uzskatāms par tādu, kuram attiecīgajā dalībvalstī ir labas izredzes atrast darbu un kurš plāno dalībvalstī strādāt, kas nozīmē, ka nosacījumi tā atzīšanai ar apgādājamu ģimenes locekli (šīs tiesību normas izpratnē) nav izpildīti?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

19 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts dalībvalstij tādos apstākļos kā pamatlietā pieprasīt to, ka, lai personu uzskatītu par "apgādībā" esošu un tādējādi uz to attiektos šajā tiesību normā minētais jēdziens "ģimenes loceklis", tiešajam 21 gadu vecajam vai vecākam pēcnācējam ir jāpierāda, ka viņš ir veltīgi centies atrast darbu vai saņemt iztikas pabalstu no izcelsmes valsts iestādēm un/vai citādi mēģinājis nodrošināt savu eksistenci.

20 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai Savienības pilsoņa tiešo pēcnācēju, kuram ir 21 vai vairāk gadu, varētu uzskatīt par "apgādībā esošu" Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ir jāpierāda faktiska materiālās atkarības situācijas esamība (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Jia*, 42. punkts).

21 Šādu faktisku situāciju raksturo apstāklis, ka materiālu atbalstu ģimenes loceklim sniedz Savienības pilsonis, kurš izmanto savas vai sava laulātā brīvas pārvietošanās tiesības (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Jia*, 35. punkts).

22 Visbeidzot, lai noteiktu šādas atkarības esamību, uzņemošajai dalībvalstij vajadzētu izvērtēt, vai, ņemot vērā ekonomiskos un sociālos apstākļus, Savienības pilsoņa tiešais pēcnācējs, kuram ir 21 vai vairāk gadu, nespēj sevi materiāli nodrošināt. Vajadzībai pēc materiāla nodrošinājuma būtu jābūt šāda pēcnācēja izcelsmes valstī brīdī, kad viņš lūdz pievienoties minētajam pilsonim (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Jia*, 37. punkts).

23 Savukārt nav vajadzības noteikt minētās atkarības iemeslu un tādējādi atsaukšanos uz šo atbalstu. Šādu interpretāciju īpaši pieprasa princips, saskaņā ar kuru tiesību normas – kā Direktīvas 2004/38 –, kuras ir veltītas Savienības pilsoņu brīvai pārvietošanās iespējai, kas ir Savienības pamats, ir jāinterpretē plaši (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Jia*, 36. punktu un tajā minēto judikatūru).

24 Tas, ka tādos apstākļos kā pamatlietā Savienības pilsonis vērā ņemamu laika periodu tiešajam pēcnācējam pārskaita naudas summas, kas otrajam minētajam ir vajadzīgas savu materiālo vajadzību apmierināšanai izcelsmes valstī, ir pierādījums, ka šis pēcnācējs tik tiešām ir materiāli atkarīgs no pilsoņa.

25 Šajos apstākļos minētajam pēcnācējam vēl nevar pieprasīt, lai viņš pierāda, ka ir veltīgi centies atrast darbu vai saņemt iztikas pabalstu no izcelsmes valsts iestādēm un/vai citādi mēģinājis nodrošināt savu eksistenci.

26 Šāda papildu pierādījuma, ko praksē nav viegli iesniegt, pieprasīšana – kā to savu secinājumu 60. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts – šim pašam tiešajam pēcnācējam pārmērīgi apgrūtina iespēju izmantot savas uzturēšanās tiesības uzņemošajā dalībvalstī, lai gan šī sprieduma 24. punktā aprakstītie apstākļi jau pierāda to, ka pastāv faktiska materiāla atkarība. Šī iemesla dēļ šādas prasības rezultātā var zust Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta un 7. panta lietderīgā iedarbība.

27 Turklāt nav izslēgts, ka šāda prasība šim pašam pēcnācējam liek veikt sarežģītākas darbības – kā mēģināt saņemt dažādus apstiprinājumus tam, ka nav ticis atrasts nekāds darbs un nav saņemts nekāds sociāls pabalsts, kas ir daudz grūtāk nekā no izcelsmes valsts kompetentās iestādes saņemt dokumentu, kas apliecina materiālās atkarības situācijas esamību. Tiesa jau ir nospriedusi, ka šāds dokuments nevar būt priekšnosacījums uzturēšanās atļaujas piešķiršanai (iepriekš minētais spriedums lietā *Jia*, 42. punkts).

28 Tādējādi uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka dalībvalsts tādos apstākļos kā pamatlietā minētie tiešajam pēcnācējam, kas ir 21 gadu vecs vai vecāks, lai to uzskatītu par apgādībā esošu un uz to attiektos šajā tiesību normā minētais "ģimenes locekļa" jēdziens, prasa pierādīt to, ka viņš ir veltīgi centies atrast darbu vai saņemt iztikas pabalstu no izcelsmes valsts iestādēm un/vai citādi mēģinājis nodrošināt savu eksistenci.

Par otro jautājumu

29 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam, ka ģimenes loceklis tādu personisku apstākļu dēļ kā vecums, profesionālā kvalifikācija un veselības stāvoklis ir uzskatāms par tādu, kuram attiecīgajā dalībvalstī ir labas izredzes atrast darbu un kurš plāno dalībvalstī strādāt uzņemošajā dalībvalstī, ir nozīme šajā tiesību normā atrodamā nosacījuma "apgādībā" interpretācijā.

30 Šajā ziņā ir jānorāda, ka materiālās atkarības situācijai attiecīgā ģimenes locekļa izcelsmes valstī ir jābūt brīdī, kad tas lūdzis atļaut pievienoties tam Savienības pilsonim, kura apgādībā viņš ir (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Jia*, 37. punkts, un 2012. gada 5. septembra spriedumu lietā C-83/11 *Rahman* u.c., 33. punkts).

31 No tā izriet – kā arī to būtībā norāda visi lietas dalībnieki, kas iesnieguši apsvērumus Tiesai, ka paredzamām iespējām uzņemošajā dalībvalstī atrast darbu, attiecīgajā gadījumā Savienības pilsoņa tiešajam pēcnācējam, kas ir 21 gadu vecs vai vecāks, pārstājot būt atkarīgam no pirmā minētā no brīža, kad tas iegūst uzturēšanās tiesības, nav nekādas nozīmes Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunktā atrodamā nosacījuma "apgādībā" interpretācijā.

32 Turklāt – kā to pamatoti norāda Eiropas Komisija – pretējs rezultāts praksē minētajam pēcnācējam liegtu meklēt darbu uzņemošajā dalībvalstī un šādi būtu pretrunā šīs direktīvas 23. pantam, kurā šādam pēcnācējam, ja viņam ir piešķirtas uzturēšanās tiesības, skaidri ir ļauts veikt algotu darbu kā darba ņēmējam vai kā pašnodarbinātai personai (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Lebon*, 20. punkts).

33 Tādējādi uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam, ka ģimenes loceklis, kurš tādu personisku apstākļu dēļ kā vecums, profesionālā kvalifikācija un veselības stāvoklis ir uzskatāms par tādu, kuram attiecīgajā dalībvalstī ir labas izredzes atrast darbu un kurš plāno uzņemošajā dalībvalstī strādāt, nav nozīmes šajā tiesību normā atrodamā nosacījuma "apgādībā" interpretācijā.

Par tiesāšanās izdevumiem

34 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka dalībvalsts tādos apstākļos kā pamatlietā minētie tiešajam pēcnācējam, kas ir

21 gadu vecs vai vecāks, lai to uzskatītu par apgādībā esošu un uz to attiektos šajā tiesību normā minētais "ģimenes locekļa" jēdziens, prasa pierādīt to, ka viņš ir veltīgi centies atrast darbu vai saņemt iztikas pabalstu no izcelsmes valsts iestādēm un/vai citādi mēģinājis nodrošināt savu eksistenci;

2) **Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam, ka ģimenes loceklis, kurš tādu personisku apstākļu dēļ kā vecums, profesionālā kvalifikācija un veselības stāvoklis ir uzskatāms par tādu, kuram attiecīgajā dalībvalstī ir labas izredzes atrast darbu un kurš plāno uzņemošajā dalībvalstī strādāt, nav nozīmes šajā tiesību normā atrodamā nosacījuma "apgādībā" interpretācijā.**

[Paraksti]